

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszí sze v Püconce májo posílati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Dr'zánye evang. 'zinata je dovoljeno.

Visziko postüvani Wágner Gusztáv novi-vrbászki sinyör, evang. szv. materé cérkvi predszednik v Jugoszlávii, szo naszledüvájöcse od nájvisise, králevszke sztráni poszlani dojpisz vzéli:

Mi, Alexander I. z-Bo'ze miloszti i národa völe: Srbov, Horvátov i Slovencov král, na vere-vadl. ministra porácsanye i pöleg nase právde 185 §-a, steri ág. vadl. evang. szv. m. cérkvi organizáció predlága, *dovolimo*, da vu SHS králevcsini bodöcsi ág. vadl. evang. cérkvi tanács za cérkevne násztave (ustave) zgotovljena voló 'zinat v-küp pozové, steri 'zinat vu vrémeni od 1925-toga májusa 1-voga do 1928 májusa 1-voga pöleg potrebcsine szlobodno vküp prihája, szeje, (gyülés) dr'zi i z-etoga ukáza (dovoljénaya) gor precstenyom sze odpré. Vere-vadl. minister sze zavüpa na toga ukáza zvrsenye. Beograd 3 maja 1925 Alexander I. r. vere-vadl. minister: M. Trifonovič I. r.

z-radosztjov i proti králi napunyenov zahválnosztjov dámo na znánye ete, milosztiivnoga krála dojpisz, pöleg steroga sze dovoli právdodelajöcsi velki cérkevni gyülés, tak imenüvani 'zinat vküp pozvati cseresz tré lét vrémena vu Novi-Vrbasi. Tö králevszko dovoljénye je na vu SHS králevcsini vise 250 jezero 'zivöcse evangelicsance velike znamenitoszti, kí do eti mao pod rázlocsnimi cérkevni právdami 'zivéjo. Zdá de nam mogöcse edno organizáció i

ednotno právdo zgotoviti. Vszáko drüstvo, vszáko szpraviscse sze li tak osznávla i li tak je szpodobno szvoje pozványe hasznovito szpunyávati, csi sze v-ednotno organizáció zdrü'zi: Verjemo i vüpamo sze, da sze i na naso szv. cérkev edne böge prísesztnoszti zorja prepöcsi z-odprétjem toga 'zinata. Kak csüjemo sze toga odprétje na 6 ga auguszta nameráva. Nasa sinyoría v-Gornyi Petrövcí dr'zánom gyülési bode sze poszkrbêla za za csin. zavüpnike, kí do tá poszlani. Pét poszlancov z-cérkevne i pét z-szvetszke sztráni, stere poszlanca poszebne gmajne bodo odebérale.

Kí Bogá poznajo, szo ponízni; kí
szamoga szebé poznajo, nemrejo
:-: :-: bidti gizdávi. (Flavel). :-: :-:

Dr. Gyurátz Ferenc †

Pri zaklücsenyi prvése numere nasega líszta szmo vzéli dreszélien glász, ka szo Gyurátz Ferenc, nas bívsi piispek, májusa 3-ga, szvojega cérkev zidájöcsega, blagoszlovlenoga 'zitka tekája 84. leti nazájdáli szvojo düso Bögi, nyé Sztvoriteli.

Velike znánoszti, lépe düse vísesnyi pasztér, csiszti dühovniski karakter, szlaboga têla, alj zmo'zen govornik, nevkleknyene volé organizátor szo bíli.

1841. apr. 30. szo sze narôdili. 1895. nov. szo pôszkali pûspek. 1916. szo sztôpili v-pokoj. Dônok szo pa dale tûdi neobtrûdjeni delavec cêr-kvi osztanoli na literaturszkom presztori.

Vesz szvoj 'zitek szo vu szlû'zbo Krisztusa posztavili. Nase Prêkmurszke gmâne szo vecskrât goripoiszkali, kakti 1899. dec. 10., gda szo Bodonszko nôvo cêrkev goriposzvétili, 1900. májusa mêszece, gda szo cêrkveno vizitacio dr'zali, szo szledêcse gmajne priglêdali: Hodosko, Domanysevszko, Kri'zevszko, Petrôvszko, Bodonszko, Pûconszko, Morávszko, Szobotsko i Sálóvszko, Szlâvecsko, Fôkovszko i Proszenyakovszko filiáljio. 1902. okt. 29. szo Domanysevszko cêrkev, 1909. dec. 19. Pûconszko i 1910. Szobotsko cêrkev poszvétili gori. Mi mlâjsi dûhovnicke szmo tûdi vszi od nyi poszveteni bilí na nase pozvânye.

Pár dnêvov szo bilí szamo bet'zni. Áprilisa 30. szo vu szvoj dnêvnik eto zamerkali: »Dnez je mojega rojsztva dén. Od blûzi i od dalecs me pozdrâvlajo moji poznanci. Za létami mi lêta 'zelêjo. Jasz csütim 'ze brema oszemdeszét lét. Ne 'zelém dale 'zivetí. Tô je moja vszâkdenésnya molítev: Zadoszta mi je, Goszpodne!«

I poszlûhno je Bôg nyihovo zdûhâvanye. Májusa 6-ga szo ji na vecsen pocsinek polo'zili. Na szvoj szprêvod gledôcs szo escse 1922. szpîszali doli szvoje 'zelênye: „'Zelém, naj moj szprêvod prôszti bode, kak je bio moj 'zitek. Moje

mrtvo têlo sze naj vu prôszto leszeno skrínyo zapré. Od té naj osztâne vszâk cvêt-vênc. Odkûpítel Jezus je na szvojoj glâvi z-trnavim véncom mrô. Jasz nyegov krhkôcsi szluga tûdi nê'zelém cvêtvénca. Moj doli porûseni szprhlívi sator sze naj na brûtív nepela na mrtveczni kôlaj. Tak mîszlim, ka vu pápainszkoj ev. gmâni bode sêszt presbiterov, steri gotovi bode mojo skrínyo vödnesztí. Na brûtívi pri grobi mojega nepozâblenoga dobroga 'zítka pára 'zelém pocsívati. Poszeben grobszki szpômenek je nê potrêben. Szlû'zba obri moje skrínye vu dûhi nase evang. cêrkvi kém prosztêsa bojdi . . .“

Ovo tô szo bili Gyurâtz Ferenc. Visisoszt 'zelênye, gîzdoszt je nê najsia meszta vu nyihovoj dûsi.

Naj pocsívajo vu miri! Blagoszlov bojdi na nyihovom lêpom szpômenki!

Szpravte szí „Vsze je dobro, csi je konec dober“ knîzico, v steroj na 80 sztrâni návucsne, vero krepêcse lêpe pripovêszti nâjdete po nasem jeziki. Dobi sze pri vszâkom dûhovniki, kântorvucsiteli i v Prêkmurszkoj Tiszkární. Cêna 5 Dinárov; siritelom popûszti.

Podlîsztek.

Kaple vodé.

(Isztinszka pripovêszt. Poszlov. Fliszár János.)

(Nâdaljâvanye)

Jeli jeszte odûrnêsi, hûsi cslovek na szvétí, steri ka nâ szvojoj grêhsno náklonszti vô more zadovoliti, je gotov gladíti, sztrâdati, nihâti szvojoj zeno i drôvno decsico?! Jeli je mogôcse vu dûhi bole vtepenoga i pokvarjenoga csloveka miszlíti kak, steri lumple, zaprávla, da nyegova dr'zina vu szramoti, vu szûkesíni, eden na drûgo-ga sze nagnovsa nôcs-dén britko jôcse?! Jeli je nê vrêden táksi ocsa nâjvêkse odûrnoszti, zametâvanya, steri zapojeni trôbi vu ostaríji, kalísa sze vu ceszté blatí, 'zena i mála decsica pa cotava, napô nága, glâd trpêcsa, kak medláve tênye odglâdi pohájajo i tá sze hárijó, nemâjôcsi zálos krûha szí v-lampe djâti?! Od vmoritela je bole

bojdikaj i nicseszén, sto znâjôcs i szam rad tim szvojjim na szkvarjênye híti. Doszta teskoga zdûhâvanya, doszta britki szkúz sze zbûdí z-prsz i ôcsi nyihovi vu táksi hí'zaj, gde te szvoje tak namêni 'zive pokopati, z-szêbe sze natelíko szpozâbécsi famílie ocsa. Táksi neszrecsni dûs hí'za je kmicsen grob, placsa jama, kama nemre notri szíjati míli trák szvekloszti. Placsa hí'za je tákse prebivâlicse, gde toga hûdodelníka i 'znyim vréd szebé sztôkrát ob'zalûjejo, sztôkrát ob'zalívajo ti nyegovi. Radoszt, ti málicski veszêlnoszti sze pri vszâkoj hí'zi csûje — li szamo tam nê, gde ti málicski szvojoj dobro mílo mater vszîgdâr szkuznato vídijo; tam sze nemrejo deca radúvati, veszeliti, ár je nyihovo málicsko, nedúžno szrdéc napunyeno z-'zalosztojov i britko sze jôcsejo z-mílov máterjov szvojojov. Vu Forgosa Jánasa hí'zi je bogme tak biló.

Szirôta 'zenszka je 'ze komaj vlêkla kotrige szvoje. Blêdi je bio nyéni obrâz, tak da bi z-pavocsinov bio prevlecseni. Potêzena, potrta vu têli, proti zémli je jo vugodno veliki kríz; na obrâzi je velke brazdê i grbe narêdila velika szkrb; ocsi

Bolezni zdüháv .. pozávanye.

Jerusálem! Jerusálem! Kí vmárjas proroke i kamenitjes one, steri sze k-tebi posílajo; kelikokrát szem steo szini tvoje vküpe szpraviti, liki kokôs szvoje písance pod perôti, i nê szte steli? (Luk. 13, 34.)

Na meszto zgorányega titulusa obri 13. tála v Lükács evangeliomi bi tüdi léhko napíszali „Pogübelno proroküvanye od Jerusálema“. Ali „Opominájöcsa récs k-vszakomi národi“, ali eto: „Kraszno pozávanye za lüdi“.

Jezus, kak kokôs pred pogübelnosztjov szvoje písance, pod szvoje perôti pozáva lüdf. — Predvszém one, z-steri je zhájao, med sterimi je szvoje bo'zanszko vcsenyé z-vnôgimi csüdami poszvedocsávao. Vszáki zná, ka kôvran, szraka na one písance vdári doli, steri n e s c s e j o poszlühnoti pozávajöcsa récs kokôsi i szamo oni sze rêsijo, steri engedüjejo opominanyi i pozávanyi.

Vu onom vársi je vécšina tüdi nê stela. Ka szo nê steli? V cérkev hoditi? Kabi nê! — Nigdár je nê bila prázna cérkev. — Piszmo csteti? Vszáka szoboto szo je csteli vu vszákoi 'zinagógi. — Moliti? Na dvôri vszákoga 'zidova je tam bilô figovo drêvo, pod sterim szo návado nêli moliti. — Cérkeven zákon zdr'zati? Jaj je bilô pod ládanyem farizeusov onomi, ki je nê bio podlo'zen zákonu.

I Jezus dönok tó veli: »Nê szte steli!«

Nê szo steli povr'zti szvaje grêhe. Nê szo steli lübiti. Osztanoli szo vu odürnoszti. Bogá szo nê steli.

I pogübili szo sze. Raztepeni szo pôszkali. Vszáka famílija, vszáka cérkev, vszáko lüdsztvo veszne, stereo sze nedá vküpszpraviti pod nyegove perôti.

Nasa cérkev sze je na etoj krajini 'ze prék poldrüge sztotine nê vrtíla vu taksoj nevarnoj pogübelnoszti, kak dneszdén. Protivinsztvo, nepre-razmênye nász jemlé okôli na vsze sztráni. V. dno li zgübicške mámo. I dönok sze nescsemo szpôtiti, szpraviti pod Nyegove zmo'zne perôti.

Gde je tiszta môcs okôli nász i za nasimi voditeli, od stere szo nase sinyoríje prvi inspektor pravili, ka sze mámo na nyô szlányati i ka je glász nas nê véc ednoga poszebnoga csloveka, nego 25.000 vrêli vernikov glász?!

Zvüna nász sztojécsi prevec dobro vidíjo nase betege, na pamet jemléjo szkrívne csrvé i bacituse, steri têlo nase cêrkvi na nikoj szprávlajo. 'Ze nam proroküjejo nase opüsztsávanye. Práviyo, ka mí nelübimo nase vadlívanye. Ka bi nê tüdi tó pravili, gda szlúhsajo, ka szame to'zbe jesztejo vu vszákoi nasoi gmáni, ká právde mámo med szebom (I. Kor. 6, 7.), szama razcsêsžanyá povszud, nindri szmo nê vjedinyeni. (I. Kor. 1, 10.)

Dühovni voditelje szo liki na szmrt odáni, geto szo glédenica vcsinyeni szvéti, oni szo bláz-

globoko szpádnýene od vnôgoga jöcsa, odnocsnoga verosztlývanya, nemiroven pogléd kázajöcse. Szamo li, kak ténýa je hodíla.

Z-táljemányem milüvájöcse nyéni teski sors, szo dosztakrát szí zgovárjale szöszedice:

— Szirôti Forgosici vsze dugonê, do vözvoni!!

Oh ná sze szamo tó nepripeti, sze je sztarala vu náteskêsi vöraj tá neszrecsna 'zenszka. Csi ona mrêti vtégne, sto de meo szkrb na nyéne osztávlene szirôtime? Ona je pretrpêla, presztála vsze hüdübo pri hüdom mo'zê szvojem, naj szamo more decsico, csibár vu kaksté szükesini, vu Bogábojajnoszti gori sztepszti, na postenyé privcsiti, cotavo je hodíla, kak kôdiskinya, ali tenájbole potrêben gvant nyim je dönok szprávilla. Ona je gladíla, ali tém málim lampícam je dönok priszkrbêla i vtálala, csi bár mále falácske. Nôcs i dén je delala, naj nyê od gládi nepokrcnejo.

Oh velika materna lübézen! Gotova je szebi vsze vtajiti i za deco aldüvati.

Tak je hodíla szirôta Forgosojca med lüdmí oszlablena, poszühsena, szamo csonte i kô'zo je

mêla, stera nyê je nevoľne kotrige pokrívava i vküp dr'zála.

Sto je jo vído, je jo milüvao; sto szí je na nyéni nevolen 'zitek zmiszlo, z-szrdcá jo je objö-ka. Kaksi je bio nyéni 'zitek? Meszto hüdüga mo'zá je nôcs i dén delala, gde eti, gde tam je vszigdár dobíla 'zenszko delo i telko zaszlú'zila, ka szo sze poszükeshom tá prenevôlivali.

I ka je bio nájem nyénoga trüda? Tó, ka gda sze je mó'z domô primláto, je jo preklinýao, bio, i z-decôv vréd vö sztirao z-híze.

Od ocsé szo deca nigdár dobre récsi nê csüli, tém véc grêha; lübézni je nê bilô vu nyegovom szrdci, li grobianscsina i divjoszt. Csi sze nyemi je molíla i proszila ga, ná na dobro pôt sztôpi, k-tím szvojim sze povrné, preklinýanye je dobíla za odgovor.

Preteski je bio nyéni sors, britkoszt nyéni krüh, cerájöcse trápanye, brezi vszega trôsta cêli nyéni 'zitek.

Prislo je i na tó szirôto 'zenszko vrêmen, od steroga sze je nateliko bojála i trepetala. Eden novemberszki vécser sze je tó'zila, deci, ka jo vu

ni, lüdje pa csedni. (I. Kor. 4, 9., 10.)

Nezbivanya hŰdi dŰh je pozdigno szvojo glavô. Nájdejo sze taksi verníci, kí po szili potíkanye íscsejo escse i tam, gde — miszlimo — vsze vu mogôcsnom dobrom rédi tecsé. Meszto toga, ka bi na pred vszákov cêrkvenov kotrigov odprêti nasi szpráviscsaj tálvzévsi, na obcsna dugoványa szvojo zmo'znoszt valánivali i potom bi sze vu po vecsini pôleg vorcanov prineseno szkoncsanye pomérili, vnôgi sze ôzdalecs dr'zijo od cêrkveni obcsni dugovány vu odlocsilnom megnyeni — szledi drá'zd'zijo gorí verníke, mantrájo sze z apelácijami i prôti tisztomi, ka je pôleg zákona 'ze predriigacsiti nemogôcse, készno vrácsenyé íscsejo.

Nôvoga Luthera bi radi meli. Jeli znájo, z-kém je zacsno on prvi Luther szvoje delo reformácije? Z-tém, ka je 95 sztávkov na úveri te grádske cêrkvi vu Wittenbergi goriprebio. Iz tê ta prva od koj je gúcsala? Od toga, z-kém szo zacsnoti vszi proroci, Ivan krsztitel, Jezus i apostolje szvoje delo: »Csinte pokôro i povrnte sze, naj sze nam grêhi dolizbrísejo, naj cêli 'zitek verníkov pokôra bude. I gda nê dávno vu etom Lisztí je eden nas imenitni dela pomocsnik kak z-prorockim glászom opomínao nász na pokôro, te je eden nas verník tó píszaov vu szvoji novínaj, ka nasz D. L. »za norce« dr'zi. Eden drúgi pré-mocsen verník je pa nateliko na szêbe vzéo onoga cîka píszátela i ovak szvojeja blízányega dob-

prszaj i na rébraj boda. HŰdoga sze je szômnila i uprav nê brezi zroka. Na útro je 'ze nêmogla gorí sztánoti z-posztelé, v teski beteg je szpáduola.

Zdá je posztála z-ísztinom placshí'za Forgosova kucsá. Na szziromaskoj poszteli od hice mantrána, z-szebov neládajôcsa dobra mati lé'zi. Okôli nyé jôcse, kucsá sesztéro neosznovlene decé i nikoga nega, sto bi na nyé sívao, prao, kí bi nyím falácsek krúha podélo.

Gda je na 'zené betegá prvo gojdnô 'ze Forgos Jancsi od Mukia obirétijim nazá prisao i notri sô vu hí'zo i 'zeno beté'zno lé'zecsno na poszteli vido, tak da bi nyemi nogé korenyé szpúsztila, na szrdtéli naszrêdi je sztano i meszto preklínyanya nêmo, gde na nyô, gde pa na jocsécsa. deco glédao, sze je na ednôk sztrêzno, tak da bi ga stoj na nágli vôcukno, nadveri sze je vôobrnô i bé'zao je kak da bi ga stô tirao, zráven k zemelszkomí goszpôdi, delo íszkat. Potrêto i szkuznatími ocsmí sze je tó'zo, ka nyemi je 'zena beté'zna.

(Nadaljávanye príde.)

roga roda recsí, ka bi malonê gotov bio vôsztô-píti z-nase cêrkvi.

I komi na skodo szlŰzi tó vsze? Nê tisztomi ednomi, ali ovomi csloveki, steromi oni miszlijo, nego szvojoj lasztívnoj cêrkvi.

Zaglednimo 'ze ednôk ômurnoszt vezdásnyega câta! Ocsíscsávajmo sze od odŰrnosztí i nena-vidností! Bojdimo vszi za ednoga i eden za vsze! »Ár vszákó králevszto, stero je med szehom razdeljeno, opúszti sze«. (Lk. 11, 17.) LŰbmo eden drúgoga, escse nase nepriátela! Szprávlajmo sze pod Krsztusove perôti! Nihájmo jeretínsztvo! Bránimo i zídajmo naso cêrkev, Krsztusovo cêrkev! —

Csi scséte, naj má nasa cêrkev zadoszta verni, dú'znosztí znajôcsi, vrêli, ômurni kántorvucsítelov i dŰhovnikov i katehetov, podpérajte DIACSKI DOM!

Prem. Gyurátz püspek i Prêkinurje.

Vu Bôgi májusa 3. t. l. vöpreminôcsi nas ev. püspek szo vu cêrkevnom pozványi vecskrát hodíli eti prinasz. Jáko szo lŰbili prêkmurszki národ, steri escse i dneszdén szpomína nyihovo bo'zicsno krotko opomínanye i vcsenyé. Prôszti polodetszki lüdje, od kê bi szí nebi cslovek miszlo, ka bi edne-edne predge globoko razmênyé zapopádnoti szpodobni bíli, escse i zdá szpomínajo, szkoron od récsi do récsi znájo pravíti ono szvéto govorênye, stero szo v-1900-tom leti májusa mészeci eti v-Murszkoj Szoboti vu evangelicsanszkoj cêrkvi pred tak velíkov vno'zinov z tak navdêhnyením obcsütényom, vu dŰhi podányem poszlúsajôcsov, odnyi poszlŰhsati príliko meli, kakse szo escse nigdár vecs nê csúli.

Vu ní'ze naszledívajôcsi redáj namêním ovekivecsiti nisterne epizode bívsega nasega püspeka eti v-Prekmurji hodécssega, steri vszi nyegovo dobrotívno, prijaznívo dŰsevnoszt, ednoga vísnyega pasztéra vrêloszt i szkrbnoszt szvedocsijo.

Na gmân pregledávanya pôti szo v-1900 májusa 12-toga prisli v-Krí'zevce, gde szo onoga hípa Berke János, cêle püspekíje dŰhovnikov nesztor, vu 90 lét sztarosztí i vu dŰhovnikszta

65. leti szlů'zėcsi szėri patriárcha prijali viszikoga gosztá z-szvojov predvszėmi dobropoznánov gosztolůbnosztjov. Tá szo prisli vkůper Prėkmurja dűhovnici csesztít i krajine lůbleni i visziko prestimani birův g. Pósfay Pongrátz i vecs drůgi csesztitelov. Vu radoszt, stero je prísesztjė vsnyega pasztėra szpravilo, je obritikilo májusa mrzlo vrėmen. V-bunde poviti szo prisli gosztjė v-Krízevce. kre pōti sztojėcsega szadovenoga drevja vėke je sznėg pokrívao i meszto lísztja szo ledeni cűcki víszili doli. Vszi szmo szí od mraza nezgovorno velikoga kvára zgovárjali, steri je naso krajino doszėgno. Z-tűzni vűszt sze je Krisztusa pítanye glászilo: »Ka bomo jeli, ka bomo pilí, z-kém sze bodemo oblekávali?«

Naj sze sztarajőcsi dűs mízli i ceknye odvnrė, szo mili vsnyi pasztėr pozdráv zácsali praviti; na kalendarija té dén szpíszanoga Pongrátz, na toga zmrźnyenoga szvétca, ki sze je zdá tak zboźno znásao i poszlhűsávcov pazko szo lepō prėk prevrnoli na tam bodőcsega Pongrátz, od prekmurcov tak lůblenoga Pósfay krajnoga birůva, na nyega szo zdignoli pėhár, pozdrávľajőcsi ga na imėna dén. Na té od dűhovnoszti iszkreni, pun sále bodőcsi pozdráv szo gori sztanoli sztári Berke János dűhovnik i gűcsali szo od Bo'ze vszemogőcsnoszti, zmoźnoszti, kí je vszákó hűdo mogőcsi na dobro obrnōti, z-vszákoga britkoga szladko vcsiniti. Nárasz je tűdi tak, liki cslovek. Koga cáčavno osznávľajo i hránijo gori, nebode cslovek 'znyega, ali szigornoszt, trplėnya ga okrepí, vtrdi. Nė nam trbė záto v-cágloszt szpádnoli, trōstati sze mámo, ka i v-etom leti pripōvamo: víno, szilje, szád, ár mraz krepí nárasze, ali topeľ jűg po'zge nyí cvėtje. Csi szmo bár vu vėksoj vcsini dűhovnici bilí nazōcsi, dōnok szmo pa dvojjili vu toga vnōge szkűsenyá prėživőcsega nasega sztarca trōstanyi. Pa je vrėmen nyim dalō isztino! Telko szadű, dobroga vína i pōva, kak v-1900-tnom leti je rėtko stero leto bilō, no csi szmo tak mízľili, ka szo mrzli szvétci vsze, vsze fundali.

Z-Krízavec nadale szo porėdi sli g. pűspek pregledávat ev. gmajne. Vszepővszėdik szo ji z-velkov radosztjov, z-globokov csėsztjov, z-őszvetnim tálom prijali gori brezi rázľocska vere, ali z-náj oszvetnėsim tálom szo sze pripravľali Szobocsanci! Eti je od 1627-toga leta mao nė hodo evangelicsanszki pűspek. Nazavűpnoszt (bizottság) je osznovľena na prijave ravnanye. Edno poszľa

nisztvo (küldőtsėg) sze je z-kocsűji do Martyánec pred pűspeka pelalo. Domá pri cėrkvi presztőri szo dűhovnik v-bėli gvant oblecsenimi solszkimi deklinami csakali 'zelnocsákanoga prijėtnoga, viszikoga gosztá. Vsze bi vu nájjaksem rėdi dojpreteklo, csi bi vu cslovecsi szrdcáj szkrovni kotáj nevoscėnoszt nebi prebivala. Murszke szobotske gmajne mladėnci szo zvedili, ka szo predtėm z-ednim dnėvom v-Pűconci banderiumosje prijali i sli pred pűspeka i tak szprevájali v-parōchio — szkrivomá szo szí vkűp zgűcsali, ka oni neszmijo zaosztánoli od pűconcsarov i escse vėksi banderium posztávijo vō, té spot nebi mogli prenosziti, ka bi oni, v-steri vesznicať doszta vecs konyėv jeszte, nebi segavo jahsili pred pűspekom. 'Ze de nikák vido, kakse je escse nė bilō! Brezi toga, ka bi kom'szii naznánye dáli, sze je banderiuma sereg táposztavo, jahanci szo lepō opletene grive meli, náimre ľėpi 'zrepci szo kázali kraszno glėdanye, persze brezi pripravľanya, brezi vsze vodbe, tak nahitroma szo sze vkűp nábrali, őszvetka vrėmen je prislo. Zglászo sze je zvon! Pri Ledave mōszti csákajőcsa vno'zina z-navdűhsenim »Zivio« vanyem pozdrávľa v-váras sze pelajőcsega viszikoga gosztá. Ali ka sze je zgōdilo? Od velkoga kricsa szo sze banderistov nisterni konyi zoszagali i nezadr'záno zácsali bėzati. Pokrōvci szo leteli z-znyi, bandėriske szo sze na nyí vkűp szkrcsili, da sze doj nesztepėjo, sálen szmėh, hrabuka je grátala z-őszvetnoga prijėtja. Dűhovnika pozdráv sze je tűdi szamo v-nistero rėcs szkrcso vkűp. Te dobroga szrdcá pűspek szo nedovėdno zmėsanje v-pamet vzėli, szo precí z-szvojim globokim glászom trōstali pōleg szėbe szedėcse govorėcsi: »Nika nedene! Eti sze je v-ōpak zgōdilo, kak ľáni v-Tolni. Eti szo banderistov konyi prebisztro bėzali predmenom, tam szo pa cseresz műdno sztápali, tam je pá tō bilō neprilicsno. Pa szem v-táksoj hici hodo v-Tolni, ka szo sze csloveka mozgōvje malonė raztōpili vu glávi. Rad bi bio, csi bi hitrė sli i prvle bi prisao vu hladno hízo, pred menom je camlalo 24 bándėristov na krepki debeli konyáj szedėcsi, steri szo sze nikak nė dáli v-trap hōd szpraviti. Pa szem nyim kívao z-hintōva, steroga je od konyėv zbűdjeni práh liki oblák okōli obvzėo, ná zacsnejo v-trapp idti, naj z-osztrōgívajo jahance na csrėvľaj bodőcsimi osztrōgvami, ali vsze je zaman bilō. Pomali időcsi napōszpecseni szmo prisli vu farov. Tam szem zvedo, ka tolnaiszki sváb ráj szebė dá zbiti, kak pa konya i ka szo osztrōgvi na bėle strumfle z-

csarnov téntov namálane, z-sterimi nemre jahanca bodnoti. Persze, ka szmo sze nad tém vszi szme-háli i pozábili szvojo nevoló. Tak szo nász brigajócse razvészelili angelszke dobrôte szrdcá nas visnyi dühovni pasztér!

Nájbole szmo sze pa csüdüvati nad toga szlaboga zrásza csloveka dela zdrnosztjov, stero szo tak eden zadrügim vszáki dén pri gmajn vizitêranyi tak vrêlo odprávlali, stero je bogme nê to nájlêzêse i kákse mále szkrbnosztí delo. Nê szamo pri cêrkváj je trbelo predgati — csesztitele odpraviti — vecs féle poszle z-razmetim preglêdom szpuniti, cárkevni i famíliszki 'zítek i gmajnszko vrêdnoszt preszámnatt, pôleg zmeckanya — ali vrêdnosztí pravicsno kárati, oblônati, nevrêdno nikoga grajati, ali vise zaszlú'zenosztí zvisávatí, je nê takse lehko csinênye, kak bi tó nikáki miszlili. Nê szamo cêrkvi, nego i solé szo tüdi priglednoli i goripoiszkali. Pri ednoj dr'zavnoj sôli, gde sze je velika vno'zina brez rázlocska vere vküp szprávilla, szo szrdcé gibajócso, vu rázum idôcso, nepozábleno predgo dr'zali od 8-me bo'ze zapôvedi: „Prôti tvojemí bli'znyemi krivo neszvedocsi“. Kak szo goszp. püspek odísli, ti vküp szprávlени szo escse dugo tam osztali, medszebom szí zgovárjajócsi od csütoga vcsenyá, vu sterom szo naszébe naisli. Li tó szo nê mogli nikak zapopádnotti, kakda szo g. püspek tó znali, ka sze mednyimi vu velikoj meri nahájajo táksa vgresênyá i ka szo szí za grünt vcsenyá nateliko nanyé sze glihajócse szvétoga píszma recsí zébrali? Vnôgo zgovárjanye, prek'lájanye je k-koncovi vészí gláva razló'zo i z-etimi recsmí odszêkao: kaksté je bilô, tó edno moremo vadlúvati i previditi, ka je goszpon püspeka vszáka rêcs, liki csíszto zláto, pravica bíla!« Tó je nê eden prôsztí, nego právi Bo'zi i szvétí cslovek! Vrêden da ednôk z-csíz-mami íde vu nebesza! Hüdôbe, zménkanya szpoznanye je 'ze vu szebi krsztsanszka jákoszt i zacsétek povrnênyá szteze.

Plemeniti bé'záj je dokoncsani. Gyurátz Ferenc püspeka szlabo têlo je obládano po 'zitka bremeni i vu Pápa vársi brütivi szpí szvoj vekivecsen szén, Ali krhkoga têla krepek, veliki düh 'zivé nê szamo pri Ocsi nebeszkom, nego i vu Prêkmurja evangelicsancov zahválni szrdcáj. Naj bode bláj'zeni nyihov szpômenek!

KOVÁCS ISTVÁN.

Prêkmurja znameniti evang. mô'zje.

(Nadaljávanye.)

Barla Mihály.

1778—1824. febr. 4.

Rodjeni v-Soboti na onom sztanyê, gde zdâ evangelicsanszka cêrkev i gmajnszki hrami sztojijo. Solé je v-Soprôni szpuno, gde kak odlicsen mladénec je bio vogrszkoga drústva (Magyar Társaság) kotriga i tájnik, ka je med vucseníkimi zadoszta lêpa prêdnoszt. Vszevucselistva vcsenyé je v-Jeni (nemsko) v-1803-7 létaj szpuno. Do 1810. sept. prvoga je v-Szt. Lórinç (Tolnam.) gimnasiuma direktor bio. Odnut je v-Kövágó-Eôs pozváni za dühovnika, gde je do szmrti, kak veren bo'zi szluga delao vu goricaj Goszpodnovi, na díko szlovenszkomi národí, z-steré krvi sze je narôdo. Nê sze je szpozábo z-szvoji rojákov, poszkrbo sze nyim je za dühovno hráno. V-1820-tom leti je na nas jezik doj obrno Kiss Jánosa „Diktomszke knige“, szvétoga píszma versuse i molítvi za to málo solszko deco. Té knige szo nasa solszka deca (escse i vu mojem solsztva hípi) dugo lét nücali i vcsíli sze 'znyí szvétoga píszma znánye. V-1821-tom leti je vödao: krsztsanszke peszmene knige, stere szo v-1823-tom z-Kiss Jánosa suprintendensa (püspek) podpéranyem stampane v-Soprôni. Tó szo bilé evangelicsancov drúge peszmene knige, stere szo prêk vecs deszetin pri odprávlanyi szlú'zb Bo'zi nücane i li te odmenyene gori, gda szo po Kardos Jánosi od tê dvôji prvêsi nedoszégnyeno doszta bôgse napíszane i dáne vö v-1848. leti, stere dnesz dén z-düsevnov pobo'znosztjov nücamo i niti nemíszlimo, ka bi nyé gda drúgi pesznik prehlítiti szpodoben bio. Barla peszmene knige sze escse vu vszákoj vészí pri vecs evang. famílijaj náidejo.

Czipott Gyüri.

1794. apr. 1. — 1834. nov. 9.

V-Csernelavci sze je narôdo od postenoga páverszkoga roda. Nyegovi szta-

Podpérajte „Düsevni Liszt!“

risje szo bili Czipott Miklos i Perkics Ilona, kí szo kesznê v Polanszko vész odíslí prebivat. — V-Soprôni je bio solárivani. na fararsztvo sze je vcsio. Gda je dokoncsao szvoje vcsenyé na visisi soláj, kaplán je grátao v Kermedíni, potom farar v Lég-rádi, odkud je v Hodos prisao za dühovnika. Za tívárisico szi je vzéo Hutter Sarolto z Kukméra, z-fararszkoga roda, stera je po velikoj sztarosztí 1884. v-Puconci vöpreminôla.

Czipott Gyüri kak hodoski dühovnik je píszao „Dühovni Áldov“ molitvene knige, vödáne v 1829. leti, stere szo zdâ 'ze vecskrát vödáne i pri szlêdnyem vödányi níkelko z-nôvimi molítvami pridányem povéksane. Obscno poznáne i lüblene szo pri nasi evangelicsanszki hí'zaj té po lêpoj, gladkoj szlovenscsini szpíszane molítvi.

Vu nâjaksoj sztarosztí szvojega 'zítka je po túznom pripetjê vöpreminô. Kak dühovnik je pozváni bio v-Gornjo Lendavo, gde szo z-Büdinec Krajcár N. imenüvanoga lüdivmorca, steri je szvojega oco oszmrtó, pôleg tisztoğa vrêmena právde na glávevzétje szmrt oszôdili (Gornje Lendave imánya goszpodin je meo tak zváni: „Pallosjog“ pôleg steroga je ober szvoji kmetov po szvoji szodcay escse i na szmrt lehko dao oszôditi onoga, kí je tákse kastige vrêden bio.) Na toga lüdivmorca szlêdnye trôstanye i nyegovoga têla szprevájanye je bio pozváni. Glávne vzétje tú'zen csin ga je v-düsi nateliko sztrszno i nyegovoga têla 'zívce globoko prehodo, ka je domô pridôcsi vu düsi i têli obet'zao i vecs nê z-posztelê sztano; na 'zaloszt szvoje szírotne famílie i hodoske evang. gmájne.

Nyegov szin je bio te velike znanosztí vrêli predgar, Czipott Re'zô. (r. 1825. jun. 14. na Hodosi) püconszki dühovnik, kí je po Terplán Sándora szmrti z-Vése tá pozváni. Mrô je 1901. maj. 20. v Püconci. 53 lêta je glászo Bo'zo szv. rêcs. Vöstampo mámo od nyega: 1.) Predga, dr'zána po nyem 1883. okt. 14. liki na sztotni szpômenek nasztávlanya Püconszkoga szpráviscsa cérkevnoğa; z-krátkim dojszpi-

süvanyem prígode püconszke gmâne, (vödána na sztroski pobo'znoga gmánara Kühár Stevana Tesanovskoga; 2.) Predga, dr'zána po nyem 1888. na dén reformácie vu 40-tom leti nyegove fararszke csészti; 3.) Vcsenyé konfirmácie (vödáno na sztroski cérkevnoğa szpráviscsa Püconszkoga 1888.) k-steromi je prilo'zono Dr. Luther Mártona vöposzlühsanye pred orszæcskim gyülêsom 1521. leti v Worms vársi. Tô dojszpisüvanye je goricsteto po Czipott Rudolfi v püconszkoj církví 1883. nov. 11. na strisztotni szpômenek rodstva nasega Reformátora.

(Nadaljávanye pride.)

! ? Ka darüjes tí na ? !
„DIACSKI DOM“

Cérkevna konferencia.

Nase sinyorije dühovnicke, inspektorje, kántorje i drügi csesztnicke szo májusa 27-ga v M. Szoboti meli szvoje szprotolêsnyo szpöved, po sterój szo nyim szv. vecsérjo Kováts Stevan sinyôr vöobszlü'závali. Zatém je pod predszeniksztvom sinyôra i Benko Jo'zefa inspektora konferenca dr'zána, na sterój szo nazôcsi bílí vszi nasi dühovnicke, Dr. Skerlák sinyorije právdenik, Vezér Géza szobotske, Darvas Ferenc Petrovske, Vukán Lajos lendavszke, Fartek Ferenc z-tívárisicov Szlávecske gmájne inspektor, Kühár Jo'zef morávszke gmâne glávníkurátor, Obál Jenô církevni szodec, Fliszár János peneznik, Vértes Sándor D. Dôma kurátor, Fenyves Károly, Paulik János, Ruzsa Ferenc, Titán Jo'zef kántorvucsitelje, Dr. Vucsák vrács, Gomba Jo'zef kurátor, Dr. Czifrakojca Berzsényi Carola i Luthárova F. Sarolta.

Na toj konferenciji je od vecs vázni pítany bílô razprávlanye. Sinyorije gyülêsa dén sze je na **juniusa 29-ga** odlôcso. — Dühovnicke sze vu tom leti juniusa 14-ga, ali na reformácie szvétek szpômenôti májo z-400 létnice Luthera hí'zta. — Na dühovnikov pokojnini institut gledôcs sze pocsáka na szkoncsanye 'zinata. — Z-boleznosztjov sze vzeme na znánye, ka je na sinyorije memorandum k-szvetzkoj oblászti

poszláni niksi odgovor nê prisao. — Sinyor naznányajo, ka je nacsrt cérkevnoa zákona vszákoy gmáni poszláni; nyi escse jeszte vecs ekszemplárov. Luthár dühovnik porácsajo, naj té ekszempláre cérkevni szvetszki voditelje vze mejo k-szebi v-pregléd.

Razprávlano je od nacsrtá nõvoga interkonfizionálnoga zákona i pritom sze goripozovéjo sinyôr na tò, naj cêli nacsrt vszáksega taksega zákona, pri sterom je intereszerína nasa cérkev, od kompetentne oblászti doliszproszijo v-pregléd.

Nájfontosnési punktum konferencije je bilò Diacskoga Dõma rászirjávanya dugoványe. Pri tom punktumi szo nájobprvim Vértes Sándor D. Dõma kurátor dáli naprê szvoje szkrblívo vküpeposztávleno presztoricsno i lêpo naznanênnye. Tò naznanênnye predvszem verno gledalo dá *materiálne bivoszti* D. Dõma. Pohváli nájbole Morávczare, Benko inspektora, szobotske evg. trzece, szobotskoga zenszkoga drüstva odbora kotrige, stere szo pazile na kühanye, na réd i csisztõcso vu Dõmi, poszebno vòzdigne goszpé Dobraice vrêdnoszt za prinesene lêpe áldove ua tò naso lübézni násztavo. Vertinya Dõma tüdi pascslívo odprávla vsze szvoje dúznoszt, na obcsno zavovolénye.

Pri *dühovnom dugoványi* D. Dõma szo vsze prestímanya i hvále vrêdne áldove i trüde prinásali Darvas Ferenc, Vértes Sándor i od nõvoga leta mao tüdi Fliszár János vpok. vucsitelje. Ravnali szo verno diákov jákosztno oponásanye, pazili szo pascslívo na nyihovo vcenyé. Vszáki dén szo vòposzlühnoli deáke zlekcije prisesztnoga dnéva, preglednoli szo nyihove pizmene hízne náloge. Vértes Sándor szo od zacsétka leta do konca februára escse vszáki szvoj vecsér tüdi tém deákom aldüvali i vcsíli je nájbole na nemski jezik, naj bodo zmo'zni ednòk nisterni znyi v Nemskomországi szpunyávatí szvoje teologicsne studije.

Dõnok pa Diacski Dõm szamo tak lèhko dopuni prav i z-cêlim nászhajom szvoje lêpo i plemenito pozványe, csi de meo ednoga taksega kurátora, steri de vedno tam prebívao i nõcsdén merkao na oponásanye deákov.

Taksi bi lèhko bio szobotske fare katehet, ali stò drügi, kí bi za szvoje delo vu Dõmi dôbo sztanoványe i hráno.

Nemüdnò je potrebno D. Dom povéksati, ka sze zdá, do prisesztnoga s. leta more zvršiti. Od sztroskov na tò delo gledõcs sze nazbojmo!

Vszáki zacsétek je tézki, ali mí szmo 'ze preplavali zmécsave zacsétka. I csi szo nasi vernici po lajnszkoy szlaboj zétvi vise nasega vüpanya nam na pomõcs bilí, escse bole sze lehko trõstamo podpéranya letosz, gda sze nyim obilna zétva obecsáva. Sztanovito eden tao bo'zega blagoszlova radi prineszéjo na szvétí oltár ete nase plemenitoga cfla násztave. Dühovnicke i kántorvucsitelje je naj szamo opominájo i büdíjo na tò! V nasoj sinyoríji mámo vecs sztò taksi prémocsni vernikov, steri vérsztvena bivoszt bi niti nê jáko obcsütíla, csi bi na sztroske zídanya D. Dõma 1000 din. aldüvali. Ne racsnajmo na vszákoga, ali 100 bi sze ji tak vrêli vendar itak najso. Tê iména bi potomci sztavito na vu sztèno zozídanoy mramorszkoj tábli ovekivecsili. Eden vpok. bodõcsi dr'zavni csesztnik, previdivsi gorécso potrebcino povéksávanya D. Dõma, je z-szvoje mále penzije itak dovolò 'ze 1000 dinárov aldüvati. Eden mêszec de rad sztrádao za tiszto blázensztvo dávajõcse csüténye, stero z-dobrocsinénya szhája!

Kurátor D. Dõma glász dájo tomí szvojemi krepkomi vüpanyi, ka sztoga máloga Dõma pocájtí Prèkmurszke evang. cèrkvi zmo'zen grád bode. Naj pa potomci zvêjo i znájo nyega zacsétek i odraszek, potrebno nam je na tò gledõcs vsze djátke vküpeszpraviti i obarvati. Zátò szo 'ze notri szprávlene edne »Zláte knige«, vu stere sze vszi dári notriszpisejo; 100 dinárszki dári z-véksimi literami, 1000 dinárszki pa escse z-véksimi i zlátimi literami. Tò knigo do potomci sztanovito z-velkim intereszíranyem preglejúvali, naj zvêjo znyé, kakse áldove szo prineszli nyihovi ocsáci na té szv. cio. Na szpíszanye „Predgovora“ vu tò knigo sze goripropszijo Kováts Stevan sinyor, Luthár Ádám dühovnik i Kolo'zvári Ferenc vpok. vucsitel.

Potrebno je, da D. Dõma odbor goripropszí voditele vszê oni sòl. v-steri evang. solárje jesztejo, ka csi pri sterom zvünrêdno veliko dühovno mogõcsnoszt szkoznujéjo, naj dájo na znánye nyegovim roditelom, ka D. Dom radevòle ponüdí nyim pomõcs k-nyegovomi vòvcenyê. Prosnye za gorzétje v D. Dom ali na senkano, ali na popücseno, ali na plácsano meszto sze vszákò lete do 1. juliusa morejo poszlati k-odbori D. Dõma. Steri na senkano ali popücseno meszto zeléjo príditi, tiszti morejo zvün solszkoga szvedocsansztva i porácsa-

nya lizšta dotičsnoga vucsitela, tüdi szvedo-csansztvo od materiálne zmožnoszti (vrédnoszti) szvoji roditelov, notripokázati.

Vértes kurátora naprédávanye je szrdcsno odobroványe 'zelo. Vö je povédano, ka sze k-vezdásnyemi hraméki dvé presztranivi dvoráni dáta k-cojzozídati. Benko inspektor szo na szébe vzéli, ka notriszprávijo do sinyorije gyülésa plán i proracsun povéksávanya delo. Z-ednim szo obečsali 50 m³ södra; Darvas dühovnik vu iméni Križevszke fare potreben lész za rust; Kühár Jožef glávni kurátor pár jezér cigla; Lutnár dühovnik 1000 din. pénez.

Zdá 'ze szamo od vréloga podpéranya vszè verníkov nase sinyorije viszi, naj lépa ideja povéksávanya D. Döma kém prvle bode télo vcsinyeno!

V-ete lépi, navdüšeni dokoncsétek Vértes kurátora naprédávanya je dönok 'zalivanyem zunila tá nyihova djána, ka zavolo szvojega betega kurátorsztvo D. Döma nikak nemrejo duže pelati, kak do konca tek. s. leta. Známo, ka z-düševnov boleznosztojv odsztöpijo od D. Döma, kak od szvojega szrdcá lüblénoga deteta stero szo z-tak velikov radosztjov na szvoji nárocsaj zíbali! Z-szvojov szlüzbov oköli D. Döma szo na vecsno zahválnoszť zavézali célo prékmurszko sinyorijo!

Fliszár J. sinyorije péneznika naznanenye sze na znánye vzeme.

Z-radosztjöv zvè konferenca, ka je Moráv-szke fare delo nateliko vrédprislo, ka je Vuca-gomila póleg prvêsega klücsa plácsala na nyö vönavr'zene sztroske törma zídanya.

V-G. Szlávecse za volo fundusa, gde bode cérkev zídana, vö do slí jun. 11-ga Benko inspektor, Siftár i Luthár dühovnika.

Vukan L. D. Lendavszke fare inspektor, naznánjajo, ka je lepö prislo vküpe lübézni dárov v-Szobotskom krözi Prèkmurja i ka fara naminyáva cérkev dati zídati (?), né pa törem k-söli, stera je z-ednim molitvárnica.

Na dnévni réd szo prineszli sinyör escse pitanye katehetszki szlüzbo ('ze szo vsze trí vö-szpiszane na dopunenyé), i apelácije Kühár Stevana s-Márkisavec. Zatém je konferenca zaklücsena.

**Podpérajte i darüjte àldove
?! na „DIACSKI DOM“ !?**

Rázloczni máli glászi.

Pozàv. Prèkmurszka evang. sinyoría szvoj návaden létni gyülés tek. m. juniusa 29-toga bode dr'zála v-Gornji Petrövcí, na steroga sze postüvane gmajne z-tém opomínanyem pozovéjo, da vu naprè dr'záni gmajnszki gyülésaj szvoje zavüpnike odeberéjo i z-pravilno obravnanimi napiszki oblasztsene na gyülés poslejo. Redovék: 1. V-gojdno ob 7-moj vöri podpornice nazavüpsztva szejá. 2. Ob 8-moj vöri bo'za szlüzba vu cérkvi, za töv offertorium na podpornico. 3. Po bo'zój szlüzbi Senior-szki gyülés, Gyülésa ösznov. Napisznika (protokoloma) veritelov vöimenüvanye. Predsedníka predgovor. 4. Sinyöra naznanenye i toga punktomov razpravlanye. 5. Prem. leta sinyörszkgoga gyülésa napisznika 7, 10, 11, 12, 16, 27, 28 punktomov razpravlanye. 6. Od verszkgoga i jákosztnoga sztaliscsa, verníkov gíbanye, statistika. Verevcsenyé dugoványá. 7. Diacskoga Döma naznanilo. Od nyega osznávlanya szkoncsanye 8 'Zinata dr'zányá dopüsztek, óprava. 9. Pozváni lisztöv valorizêranye. 10. Racšúnarszkgoga sztolca naznanenye. 11. Péneznika racšúndánye. Seniorátni sztroskov preracsún na prísesztno leto. 12. Podpornice gyülés. 13. Appellácie. 14. Prosnye. porácsányá. Murska Sobota, 1925. jun. 10. Benko Jóžef r. l. inspektor. Kováts Stevan r. l. sinyör.

Verszka szpáka. V-Proszécskoj vézsi szo sztancsarje z-polovice evang. z-polovice kath. vere. Pri vrédnoszti evangelicsanje vodijo. V-toj máloj vézsi lehko povémo: za bo'zim hrbtom bodöcsi delavni, mirovni i szkrbni sztancsarje szo szí ednovolno med szebom dogúcsali, ka szí dvá közöskiva zvoná, brezi verszkgoga symboluma „z-Proszécska vész obcsina“ napiszkom dájo v-Marburgi zlejáti, od steroga szkoncsányá szo szí med szebom kontraktus vö posztavili i z-obé sztráni podpíszali, da na zvonáj: tak na málom, kak navéksem zvön vise imenüvanoga napiszka drügo, kak krisztusovo razpetjé nebode. Z-Maribora je zlévar vöprisao, rítar je z-dvema csed-nésima (vszi trijé szo kath. bíli) brezi evangeli-csancov znányá sze 'znyim pogödo i na eden zvon szv. Mihályá, na drügoga szv. Habakuka

zravnao naréditi i toga ménséga zvoná brezi razpétjá. Gda szo tó evangelicsanci zvedli, szo sze jáko zburkali, stero je nê csüdo, ár je pogúcsanye med nyimi nê tak bilô, kak od toga vöposztávleno glíhinszko píszmo káze. Rítar je obecsao, ka doj prepovê zlejári zvonom katholicsanszki symbolum dati. — Katholicsanye szo 'ze tak navcseni, zvoditi szvoje ev. brate, záto právi sztára prílicsna rêcs: „nehiddj neki, mert pápista.“ — Jeli je tak potrêbno bilô med lüdmí dober mir zgrôzati, rávno zdá gda obê vöri sze zadoszta nemreta brániti próti nevernoszti? Jeli szí je zmiszlo rítar, ka sze je vu vihérnom vrémení nê dobro z-ognyom zményati? Ali pa mészli ka z-zburkanyem szvojoj veri postenyê szprávi? *Evangelicsanci varte sze od vu ovcsene kôze oblecseni vukôv!!* Za pravice volo vönaznanimo, ka vu tom deli kath. gmajne dobropoznani liberální plébánus nemajo tála.

Sprejemni izpit za I. razred drž. realne gimnazije v M. Soboti se bodo pričeli v poletnem roku v torek, dne 30. junija t. l., ob 10. uri predpoldne. Zahteva se: iz krščanskega nauka toliko znanja, kolikor se ga mora pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole; iz slovenščine spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, razčlenitev prosto razširjenega stavka; iz računstva izvežbanost v štirih osnovnih računskih načinih s celimi števili. Izpita iz krščanskega nauka se oprosti, kdor ima v izpričevalu red dobro ali prav dobro. Za sprejemni izpit se naj prijavijo učenci v spremstvu svojih starišev v ponedeljek 29. junija od 10—12. ure, ali pa v torek 30. junija od 8—10. ure v ravnateljevi pisarni. Predložiti morajo rojstni list in obiskovalno izpričevalo za sprejem v srednjo solo. Starost učencev sme biti samo od 10—13 let, dovršenih do konca leta 1925. Ponavljanje sprejemnega izpita v istem letu na isti ali drugi srednji šolini dovoljeno.

RAVNATELSTVO.

Na pazko roditelom, steri szvoje dête v D. Dôm zelêjo szpraviti, ka sto nedene doli toga ekzáména, tiszti sze nemre notrivzétí v D. Dôm. (Red)

Morávszka fara szí je na szvojem szpráviscsi, májusa 21-ga, Skalics De'zô vucsagomilanszkoga drž. vucsitela odebrála za kántora. Nôvoga kántora dotêmao szkázano vrêlo szt poznnavsi, z-dobrov dúsov sze vüpaíno, ka do z-lübéznosztjov szvojegá szrdcá szlüzili naso cérkev!

66 Dinárov szmo dôbili na D. Dôm z-májusa 17-ga držáne szprotolêsnye veszelice Krnszki ogengaszilcov, stero szo v Bokracsi pri Vukán Sandora gosztílni držali. Za pobéranye dárov szo sze potrúdíli Krányec Sándor vrli zapovednik ogengaszilcov. — 'Zaloszt. ka je nebeszka szôdba zmész szégnola vu veszelico z-náglov plohov i tocsov, tak ka je gosztí razegnála, ovak bi nászhaj véksi bio. Topia hvála i na tom dári i na szkázanoj völi!

V-Puconszkoj fari je na Prékurszko ev. podpornico naszledüvajôcsi áldov vküp dáni: 1. edne nedele mosnya 38·5 din., 2. pri podpornoj bo'oj szlüzbi offertoriuma 213·5 din., 3. po vesznicaj nabráni áldov: Brezovci 110·75, Polana 56·50, Salamenci 67·75, Vanecsa 74, Markisavci 84, Lemerje 34·50 Predanovci 80, Pu'zavci 29, Moscsanci 67·75, Andrêci 50·25, Bokracsi 46, Krnci 43, Szebeborci 34, Dolina 36·50, Gorica 32·75, Pecsarovci 50, Puconci 175·25 din. Po vesznicaj nabráni áldov vözaneszé 1062 din. Vszevküp je tak dáno na podpornico 1313 dinárov.

V-Bodonszkoj fari je 1925. leta na prek-murszko evang. podporno društvo szledécsi áldov vküpnabráni: I. V soli: Konfirmandusje szo aldüvali 107 Din., v Bodonci I. razred 40·25 II. razred 80 Din., v Sztrúkovci 50, v Rádovci 14, v Kruplivnihi 10 Din. vsze vküp v soli: 301·25 Din. — II. Pri podpornoj bo'oj szlüzbi držáni ofertorium 303 Din. — III. Po obsinaj: Bodonci 192 d., Beznovci 77, Kruplivnik 24·25 Sztrúkovci 177·50, Szkakovci 66·50, Vadarci 85·25, Poznanovci 91, Zenkovci 137, Motovilci 44·50, Rádovci 56 din. Vszevküp 1555·25 Din.

Konfirmácija. Na Krisztusovoga v nébo zasztopenjá dén je v Püconszkoj cérkvi 25 dečskov i 29 deklic, vszevküp 54 decé oblúbilo vernoszt Krisztusi i nyegovoj cérkvi. Ka té konfirmirani decski ino deklice nê szamo zvüszdami nego z-delom scséjo 'zivetí za naso cérkev, tó je nájbole ocsiveszno, lübléno i milo vöpokázala med nyimi Fliszar Irma z Gorice, stera je na té znameniti hípek szvojegá 'zitka eden lêpi prt na oltár i pokríve na pulpíte i na szvéto poszôdo darüvala, stero je prék mêszecov szkrblívo i pascslívo vösívala. Materiál toga dára vözaneszé 400 din. Zvüntoga je pa szvoji vküperprisparani 60 din. pêneza na Diacski Dôm darüvala. Ovi konfirmandusje szo pa tüdí na D. Dôm 376·50

din darúvali, tak je vszevküp dáno 436·50 din. Fliszár Irmice dráži dár i delo pa hváli në szamo nyô, nego i tiszto vucsitelico, pri sterój edna 12 lét sztara deklícska 'ze nateliko oszvoji rôcsno delo, ka vŭpa oltárszki prt vŭnasivati! Predvszém pa hváli tiszto szkrbno, pobo'zno, mílo mater, stera vu táksem dúhi osznávla szvojo deco! Ali kak bi mogla tüdi nacsi csiniti, vém pri vszój szvojoj vnôgoj szkrbi, stero nyej veliko vérsztvo i petéro decé nalága, itak jo vszáko nedelo tam vídimo v hízi Bo'zój.

Szamovolní dári na goridr'žánye i razsírjáványe D. Liszta. Kerescmár Stevan Vancsavész 30 din, Roposa Ferenc G. Szlavesci 5 din. — Radi bi nadaljávali! — Szrdcsna hvála!

Morávszka gmajna je szledécese dári dobíla na zidánye törma: 1.) V-püconszkoj fari: Püconci 1015, Szebeborci 1109, Andrejci 318, Krnci 164, Pu'zavci 440, Lömerje 299, Brezovci 391, Vanecsi 451, Predanovci 462. Polana 240, Bokracsi 110, Dolina 82, Márkisavci 314, Gorica 219, Moscsanci 211, Pecsarovci 127, Salamonci 314 Din. 2.) Vu M. Szobotskoj fari: M. Szobota 2545, Nemsavci 455·50, Norsinci 303·50, Mlajtinci 125, Szatahovci 83, Csnci 102, Gradiscse 352, Csernelavci 438, Vescsica 374, Borejci 243, Rankovci 130, Szodisinci 198, M. Petrovci 185, Gederovci 245 Din. 3.) V-Kri'zevszkoj fari: Kri'zevci 397, Fokovci 295, Kancsovcí 203, Ivanovci 159·50, Kúkecs 64·75, Kosarovci 3, Szelo 294·05, Ratkovci 82·60, Berkevcí 68·50 Din. 4.) V-Hodoskoj fari: Hodos 601·15, Kapornok 113, Salovci 239·75 Din. 5.) V-Bodonszkoj fari: Bodonci 323, Zenkovci 129. Sztári Beznovci 181, Szlrükovci 226, Pertocsa 196, Vadarci 96 Din. 6.) V-Szlávecskoje fari: Gornji-Szlávecsi 222, Szrdica 153, Kúzdobljana 245, Gornji-Szlávecsi 468, Dolnyl-Szlávecsi 105 Din. 7.) Petrovszkoj fari: Petrovci 306·75, Lucova 191·25, Sztányovci 160·50, Adrianci 212·63, Neradnovci 175·75, Sülinci 118, 'Zenavle 226 Din. Tak je dála: Püconszka fara 6046, Szobocska 5571, Kri'zevszka 1504, Hodoska 954, Bodonszka 986, Gornji-Szlávecska 1043, Petrovszka 1230 din. Tó je vszevküp 17,334 Dinárov, zvön dolizracsunani sztroskov. Vszem darovnikom nájtöpléso hválo vadlúje:

MORÁVSZKA EV. GMAJNA.

Zemlétrôsz na Japanszkom. Japánszko je znôvics grozen zemlétrôsz doszégno. Okóli

1500 lúdi je 'zitek zgúbilo, skode je pa 70 milíjonov jen.

Te'zke boje májo francúzi v Marokki (Afrika).

Portugalíjo vedno mantrá revolucíonárno gibanye.

Pri Svédskom je na mórji tak szílen vihér nasztano, ka sze je 80 oszob vtôpilo.

Velikanszka vrocsína je nasztála v Ameriki. V Washingtoni 43° C i v Virgíani 48° C znása vrocsína. Takse vrocsíne nepômníjo 'ze 40 lét.

Katasztrofalen gôsztsé ogen. V Nemcsíji je v blízíni Polszke mejé je zgorelo logá v du'zíni 16 km, i na sérjavo 4 km.

Vkrádjena drága biblia. V Genovi je z-antikvitelne trgovíne vkrádnjeno szvéto píszmo z-léta 1400, steroga vrédnoszt sze cení na 2.500,000 lir.

Nájbole razsírjena kniga. Londonszko szvétopíszmenszko drústvo, stero sirí szv. píszmo v vszé jezíki, je nédávno objáviló létí obracsun za 1924, z steroga sze víditi dá, kak neverjetno sze sirí po szvétí cstenyé szv. píszma. Tó drústvo je nastampalo láni 10.000,000 ekzemplárov szv. píszma, steri szo z'é vszi odáni. Nájvecs szv. píszma sze pa neodáva v Europi ali v Ameriki, nego na Kínaiszkom. Tú te odáno 4.200,000 ekzemplárov. Nájszlabse ide odáványe szv. píszma zádnya léta v szovjetszkoj Ruszíji. Szovjetszka vláda je prepovédala odáványe szv. píszma v Ruszíji. Ali próti toj prepovédi prebíválsztvo itak csté szv. píszmo, vnôgi ruszki kmetje ponújajo za vszak ekzemplár szv. píszma kravo, ali konya. V Tórszkomországi je ódalo drústvo láni 100,000 ekzemplárov szv. píszma v tórszkom jezíki. — Té djátke tüdi potrdjávajo Jezusove recsí; doszta preide, veszne, na níkoj pride, porúsi sze, „ali recsí moje pa nígdár nepreido“.

Na Chináiszkom, v-toj nájvéksoj dr'žávi szvéta, tüdi vsze vré.

Evangeliesanszka cérkev na Lengyeliszkom vedno pregányanye trpí. Cérkevne násztave nyim vkrájemléjo, ev. deáke v szrdénje solé nevzemejo notri.

Mró je Tyhon, rusziske církví patriárka, koga szo szovjeti vecskrát záprli i escse na szmrt oszódili.

Darŭvanye na D. Dom v Puconszkoj fari. Vukan Jo'zef Pu'zavci 10, Siftar Ferenc Brezovci 30, Gôdina Jo'zef Morávcí 20, Kôdila Lajos Morávcí 15, Temlin Jo'sef Moscsanci 10, Edna pobo'zna krsztsenica Szebeborci 20, Konfirmándusje 435·50, Norcsics János Gorica 10, Szever Sándor kurátor Pecsarovci 1000, Banfi Iván Lemerja 10, Titán Ida Radkersburg 50, Bako Károlyova Sztrukovci 50, Sável Stevan Puconci 15, Sável Sándor Vanecsa 10 dinárov. Vszem daritelom najtoplésa hvála!

Evang. soiszke decé v Puconszkoj fari je bilô v tek. š. leti v Puconszkoj fárnoj sôli 207, v Szebeborszkoj 54, v Moscsanszkoj 107, v Brezovszkoj 55, v Predanovszkoj 38, v Andrêszkoj 92, v Pecsarovszkoj 37, szkŭpno 590. Okôli 20 ji je hodilo tŭdi v-szrédnye solé.

Zavolo presztora Diacszoga Dôma daril kvitêranye szmo na prîsesztno numero mogli odvrzti. Potrpiênye preszimo!

G. Petrovci. 1924. leta narôdilo sze je v fari 65, mrlô ji 44, zdalô sze ji 21 párov, pri konfirmácii ji bilô 35. Prêk szo sztôpili v-naso cérkev 3. — Fara je notrijemánya mēla 26·196,59 din., vödávanya 34·893,66 din., na poprávlanye církví je plácsala 10·068,78 din. Z-szamovolni dárov je notri prislo 4427·20 din.

Kri'zevci. 1924. leta narôdilo sze je v fari 85, mrlô ji 76, zdalô sze ji 41 párov, pri konfirmácii je bilô 47. — Fara je notrijemánya mēla 68,742 din., vödávanya 64,080·80 din., na poprávlanye farofa je plácsala 25,000 din., za eden nôvi 435 kg. 'zmeten zvon 35,000 din. Na podporne cíle je fara vkŭpszprávilá 3443 din.

Morávcí. 1924. leta narôdilo sze je v fari 27, mrlô ji 30, zdalô sze ji 20 párov, pri konfirmácii ji bilô 14. — Fara je notrijemánya mēla 188·500·53, vödávanya 187,031·15 din.

Hvála! Szrdcsno zahválímo nasi sôl mladíni za ono veliko vrêloszt, stero szo na evang. podpornico pridobovolni áldovov pobéranyi odhíze, dohíze hodécsi prika'zŭvali. Hvála pobérávcom i daritelom! Decé szrdcá szo nájbole nágibna, gotova na dobrocsinênya, ár szo brezi neszebicsnoszti, nedú'zna i záto je jáko vugodno delo nyé 'ze vu gingavoszti na dobrovolni áldovov prinásanye osznávlati, na vere

szvoje i nyé szpráviscs podpêranye i prestímanye búditi, pripravlati, da toga veliko vrêdoszt obcsŭtivsi, je vu szvoje nedú'zno szrdcé vcepíjo i vu dorasztsenoi vrszti krepki, negenyeni sztebri bodejo szpráviscsa szvojega. Oni sztôpijo za rodítelmi na meszto branitelsztva i gori dr'zánya dráge ôrocsíne ocsákov, szvéte vere nase evangelicsanszke, morejo záto pripravleni, vu dŭhi oboro'zeni bojŭvnikí bidti, stere nevtère niksá môcs i válovje neprijájelov. „Dopŭsztíte k-meni prihájati te mulicske i neprepovedávajte nyim, ár je etaksi králevsztvo nebeszko“. je pravo nas zvelicsitel. Dopŭsztíte záto prihájati, pobo'zni sztarisje, otrokom vasim, pripravlati i osznávlati sze k-dobrovolnomi áldŭvanyi i neprepovedávajte nyim, ár do oni ôrocsnící szpráviscsa vasega. — Vî mladícski pa tak deklíne, kak pojbárje li naprê po zacsnyenoi pôti, bojdite vrêli vojníci Goszpodna Jezusa Krisztusa, kí je tak jáko lŭbo i lŭbí dneszdén deco. — Escse ednôk hvála!

Puconszki solárje szo na evang. podpornico 1033 dinárov na D. Dôm 100 din. i 224 belic vkŭper pôbraii Szobotske fare na podpornico konfirmándusje 271 hí'zaj z-pobéranya 1327 din. Vu Bodonszkoj gmajni konfirmánduske 107 d. vu soláj 194·25 din., v-G. Szlavecsi 284 dinárov. 'Zalosztno ka pri ovi soláj od etaksega gíbanya do etigamao nevêmo, ali trôstamo sze, ka i tom nede poménkanya tém bole, ár známo, ka na drúge dobre cíle prinásajo áldove', pôleg steri sze z-szvoji, dományi verszki cílov vendar celô neszpozábijo: kakti z-Diacszoga Dôma i evangelicsanszke podpornice.

Podpêrajte Diacszi Dom! Pobêrajte i darŭjte dáre,

vê znáte Goszpodna rêcs: » . . . kakoli szte vcsínili ednomi z-eti bratov moji ti náj ménsi, — meni szte vcsínili« — (Máté 25,40.); rávnotak apostola rêcs: „ . . . kí zná dobro csiniti i necsiní, grêh nyemi je“! (Jak. 4, 17.)